

LA LLISTA NEGRA DELS OBLITS HISTORICS

MOLTES COSES ES VAN RECORDAR AMB MOTIU DE LES "FESTES DE LA LLUM"

Fa pocs dies dèiem que a Manresa, amb motiu de les "Festes de la Llum", havia tingut lloc la representació de "L'Auca de la Sèquia", una obra teatral de l'autor manresà Joan Vilanova i Roset, que reflexa la història d'aquells temps —mitjans del segle XIV— en que la nostra ciutat presentava una gran misèria, deguda a la greu secada que feia anys l'amenaçava i que no es solucionà fins que s'acabà la construcció de la sèquia —extraordinari projecte portat a terme gràcies a la intel·ligència i valentia dels nostres antics consellers— que havia de portar les aigües del Llobregat de Balsareny a Manresa.

L'obra ens recorda les penalitats dels manresans i els mals de cap dels seus consellers, però s'hi barregen també expressions i insinuacions de la màxima actualitat, algunes d'elles molt encertades.

UN MONUMENT ALS CONSELLERS DEL SEGLE XIV

Així doncs, no ens estranya que durant l'obra, més d'un cop, els consellers manresans reclamessin un monument dedicat a ells. Perquè és trist i vergonyós, però real: 600 anys després de la construcció de la sèquia —que representà evidentment per la nostra ciutat la font de progrés i desenvolupament— els consellers del segle XIV —Jaume d'Artés, Bertran de Castellbell, Bernat de Sallent, Pere Vilella,

Jaume Armengol, Berenguer Canet— no tenen cap monument a la ciutat i els seus noms estan pràcticament oblidats als rètols de places i carrers de Manresa.

Per això trobarem lògic que al tercer acte de l'Auca, quan un conseller intenta animar als seus companys que no veuen cap possibilitat de continuar la sèquia, perquè el bisbe de Vic ho prohibeix, els hi diu: "Perquè heu de pensar que si aconseguim acabar la sèquia, els nostres successors ens faran un monument", un altre conseller li contesti amb mofa: "Ai! No et facis pas il·lusions".

I ben bé que tenia raó. El problema és molt greu. Sembla que no hi ha gens d'interès per part de l'Ajuntament en recordar la història,

no se li veu la seva importància. Aquest cas del monument de la Llum és tan sols d'una llarga llista negra d'oblits històrics, que ja anirem donant a conèixer. Fa poc es deia en una "taula rodona" que oblidar la història es rebutjar-la i que qui la rebutja es tança el camí per entrar en ella. Són paraules que haurien de fer reflexionar. Al cap i a la fi, diuen que rectificar és de savis.

APLAUDIMENTS I SILENCIS

Actualment es rumoreja que una estàtua de Clarà que es troba a l'Ajuntament podria ser col·locada a l'Aguilla, a les afores de la ciutat. Si això es compleix ens quedarem igual que abans. Les airades paraules d'un conseller: —"Què hi fot l'estàtua de Clarà allà a l'Ajuntament?"—, només hauran servit perquè aquesta surti d'aquí, però no per posar-la al centre de la ciutat com es mereix, sinó per desterrar-la pràcticament de Manresa.

Amb tot, sempre l'arribar aquestes festes, esperem que la misteriosa llum —que l'any 1345 solucionà el con-

flicte establert entre el bisbe i els consellers— torni a aparèixer, però no dirigida a la parròquia del Carme —com la primera vegada—, sinó directament a l'Ajuntament. Perquè sinó els consellers del segle XIV podran continuar dient —tal com digueren a l'Auca— allò de que "els pobles que honoren el seu passat s'honoren a ells mateixos", és clar, que segurament volien dir que "els pobles que no honoren el seu passat no s'honoren a ells mateixos".

De fet, seria injust sinó deia que en aquesta llista negra, hi ha una important excepció. Tenim un cèntric passeig dedicat al rei Pere III, rei de Catalunya i Aragó, que fou un gran amic de la nostra ciutat. Ja li digueren els consellers a l'Auca, quan el rei concedí el permís per la construcció de la sèquia. "Per agrair aquesta gran generositat, li dedicarem un passeig. Sí, se'n anomenarà Paseo Pedro III"

Cal que diguem que totes aquestes frases foren molt aplaudides, però no pas per tothom.

JAUME CORNER